Atitudine

Refugiaţii

CA PE FRAŢI îi primesc unghenenii pe refugiaţii ce vin încoace din raioanele de răsărit ale republicii. Numărul celor ce şi-au găsit aici adăpost a trecut de o mie, majoritatea fiind femei şi copii. Ei sînt cazaţi la taberele de odihnă pentru elevi, precum şi la rude, cunoscuţi.

Iat-o la sediul executivului raional pe Nina Rusu, care a fugit din Tighina cu cei trei copii ai săi, Inspectorul general al învăţămîntului public din raion dl Andrei Chivriga, răspunzător de aranjarea refugiaţilor, stă de vorbă cu dînsa, o linişteşte, o încurajează, spunîndu-i că vor trăi în tabăra de la Rădeni, unde sînt create toate condiţiile.

— Doamne, ce zile negre am ajuns! — se tînguie Nina Rusu. — Am lăsat cuibul nostru şi am fugit de infernul de acolo, mai întîi pe jos, apoi un om ne-a dus cu motocicleta pînă la Bulboaca, iar mai departe cu trenul. Soţul s-a întors înapoi. Ce va fi cu noi, ce ne aşteaptă?

Vizitînd alte sate din raion, ne-am convins că primăriile, conducătorii de colective, organizaţiile obşteşti fac tot posibilul pentru a uşura traiul celor loviţi atît de crunt din cauza ambiţiilor demente ale liderilor republicii nistrene fantomă.

Ion PRUTEANU.

Materialele au fost pregătite pentru tipar de corespondenţii noştri speciali Vlad Loghin şi Grigore Untilă.